

Sv. Juda Tadeáš

Sv. Juda Tadeáš patří mezi přímé Kristovy učedníky. Podle tradice byl Juda Tadeáš synem Alfea (Kleofáše) a jeho manželky Marie (Marie Kleofášova), která byla příbuznou Panny Marie. Jeho bratrem byl apoštol Jakub Mladší. Jan ve svém evangeliu zaznamenává jednu jeho otázku, s níž se Juda obrátil na Ježíše během poslední večeře: "Pane, jak to, že se chceš dát poznat nám, a světu ne?" Ježíšova odpověď je hluboká a tajemná: "Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek." (srov. J 14,22-23). Judovi Tadeášovi bylo v minulosti připsáno autorství jednoho z listů Nového Zákona, jež bývají nazývány "katolické". To znamená, že není adresován určité místní církvi, ale širokému okruhu příjemců. List byl podle tradice napsán kolem roku 65. Podle starobylého podání (u Pseudo - Abdia) působil společně s apoštolem Šimonem Horlivcem 13 let v Arménii a v Persii, kde nakonec oba spolu podstoupili mučednickou smrt. Byli oba zavražděni mágy. Svatý Juda byl usmrčen kyjem, nebo sekerou. Proto v tradičních zobrazeních má v ruce kyj nebo sekeru (halapartnu). Také je mu kladena do rukou deska s obrazem hlavy Krista, kterou podle legendy přinesl králi z Edessy. Někdy je v dlouhém rouchu a drží knihu nebo svitek. Na znázorněních se všemi apoštoly zaujímá Juda Tadeáš téměř ve všech případech skromné místo. V 19. století byly na jeho přímluvu zvláštním způsobem vyslyšeny prosby a od té doby mnoho věřících začalo vidět v apoštolovi zvláštního ochránce v beznadějných případech. Je patronem v těžké nouzi a zoufalých situacích. Ostatky Judy Tadeáše jsou uchovávány ve svatopetrském dómě v Římě. Po tisíciletí nenesl žádný kostel Judovo jméno. Teprve od 19. století začalo mnoho věřících vidět v apoštolovi zvláštního ochránce a přímluvce v beznadějných případech.